

La Iglesia Católica ha mirado siempre la Cruz como su joya más querida y preciosa. No hay ceremonia de su culto donde no se halle la imágen y el recuerdo de la Cruz; y como si no hubiesen bastado á su amor estos homenajes de todos los días y de todos los instantes ha establecido fiestas particulares para honrarla: como la EXALTACIÓN DE LA CRUZ».

Agradecemos al autor el ejemplar recibido con cariñosa dedicatoria, y felicitámosle porque, según nuestras noticias, está casi agotada la edición de la obra, á pesar de los pocos días que hace se ha publicado, probándose con esto la religiosidad de los alabases.

WECKER EGUZKIARI

¿Zer balio du persona batek
Baldin ezpadu bistarik?

¿Zer da gizona, zer da bizitza
Bizitzekotan ichurik?

Naiera denak balio nayago
Nuke ¡o! Wecker jauna, nik
Nere begia len bezelašen
Idukitzea argirik.

Gaur daño ez dit illuntasunak
Neroni eman beldurrik,
Begi argiak beti iduki
Ditut Zeruak emanik;
Illko nitzake bañan ikusi
Ezinda jarriko banitz,
Lur, ur, belarrak, andre, umeak,
Lore, eguzki ta izarrik.

Zentzu guziak ditugu onak,
Bañan lenbizi begiak,
Zerorregana argatik datoz
Wecker gaur begiz eriak;

Chiturrutikan aberats aundi
Nola beartsu chikiak,
Zeren geyena balio duen
Gizonarentzat argiak.

Ezin zaitzaket ospatu gabe
Wecker jauna, nik gaur utzi,
Kantatu bear det nai ta nai ez
Egin detana ikusi;
Donostiako andre urteak
Dituenari ez guchi,
Beingo batean diozulako
Zerorrek ikus erazi.

Larogei eta zortzi urteko
Andre begiraungarria,
Kataratakin atzo itsu ta
Orañ zerana argja,
Izadirretar doña Frantziska
Orren zorion aundia
¿Nork zuri eman jayo ezpalitz
Wecker aiñ arrigarria?....

Egarri denak ura nai luke,
 Goseak berriz ogia,
 Errenak ibilpide ona ta
 Gorrak belarri zolia;
 Gizon bakoitzak osatutzea
 Nai du beraren premia,
 ¡O! Wecker jautia, nik gura nuke
 Senda deidazun begia.

Denak diote etzayotela
 Zugaratzeadamutu,
 Zeren illunak echetara
 Argi dituzun biraldu;
 Eta ni ere oro bat, berdiñ
 Arren biraldu nazazu,
 Zure izena ill arteraño
 Kantuz dezadan alchatu.

Bertsoakin nik utsik zaitzaket
 Wecker umanta goratu,
 Aberats izan nedin mundura
 Jaunak enindun botatu;
 Zuri eskerrak eman nairikan
 Neurtitzok ditut moldatu,
 Dili ezpadira ere jaun ona
 Egin zadazu barkatu.

Zu bezelako gizonik iñoiz
 Illtzerik nik nai enuke,
 Dakizulako pozetan jartzen
 Bizi ziranak len triste;
 Berdin jarriko nazula ere
 Biotzetikan det uste,
 Zeren dituzun mundu onetan
 Jarri millaka ainbeste.

Illko baziña ere zuk utzi
 Itzazu ondorengiak,
 Guchi ateragatikan ere
 Zu bezelako maisuak,
 Beti izango diradelako
 Begi eri ta gaiñsuak,
 Eta ikasle zureak izan
 Ditezen oiñ ordekuak.

Oroimengarri izango zera
 Beti askoren goguan,
 Jantzi zaitzala kondairak lorez
 Galan-galanki buruan;
 Illuna argitzen zu zeralako
 Eguzki ederren munduan,
 Ill eta gero izango zera
 Izar ezillkor Zeruan.

FELIPE ARRESE TA BEITIA.

Bayonan, 1901-eko Abuztuaren 29-an

